

[Ministeren for kulturelle anliggender]

få over 40 år er involverede i denne idrætsform. For de to øvrige former er der derimod tale om en mere jævn aldersspredning, hvor også de 40–59-årige kan fremvise en betragtelig deltagelse. For de 21 pct., der udelukkende deltager i uorganiseret idræt, er deltagelsen endog størst blandt de 45–54-årige. Det meget diskuterede frafaldsproblem, som dog synes på retur i disse år, er derfor i første række et problem for den organiserede konkurrenceidræt og ikke et generelt problem for idrætsdeltagelsen i almindelighed.

Kvinder er i stigende grad blevet involveret i de former for idræt, der ikke sigter mod deltagelse i konkurrencer, mens mænd fortsat er overrepræsenterede inden for den organiserede konkurrenceidræt. Over ¼ af alle mænd, men kun ⅓ af alle kvinder, dyrker organiseret konkurrenceidræt. Men når det gælder deltagelse i organiseret motionsidræt eller i en form for uorganiseret idræt, er der stort set ingen forskel på mænds og kvinders involvering.

Også med hensyn til den sociale status er der sket en udvidelse af rekrutteringsgrundlaget. Det er et faktum, at idræt tidligere navnlig dyrkedes i de højere socialgrupper. Dette gælder stadig i vidt omfang for den organiserede konkurrenceidræt, hvor deltagelsen i socialgruppe I er mere end tre gange så stor som i socialgruppe V. Derimod har tilvæksten i idrætsdeltagelsen tilsyneladende medført, at et bredere udsnit af befolkningen nu deltager i specielt organiseret motionsidræt, men i nogen grad også i uorganiseret idræt.

Faciliteter og økonomi. Den stærke vækst i idrætsudfoldelsen modsvares af en meget betydelig investeringsaktivitet de sidste 10–15 år. Antallet af idrætshaller er mere end tredoblet, så der i dag findes ca. 1.200; og antallet af svømmehaller har udviklet sig tilsvarende, således at der i dag findes ca. 200.

Udviklingen i de offentlige tilskud til idrætten har nominelt set svaret til aktivitetsudvidelsen. Også her er der tale om en tredobling i perioden, og de offentlige tilskud udgør i dag et beløb af størrelsesordenen 2 mia kr., hvoraf kommunerne yder ca. 85 pct. Korrigeres den økonomiske udvikling for virkningerne af den inflation, som har fundet sted i perioden, er der imidlertid tale om en realstigning af størrelsesordenen 50 pct. Umiddelbart kunne det derfor se ud til, at stigningen i befolkningens idrætsaktivitet

ikke er fulgt op af en tilsvarende stigning i de økonomiske tilskud. Imidlertid er der grund til at påpege, at en stor del af tilgangen af nye faciliteter – idrætshaller og svømmeanlæg – er sket i forbindelse med skolebyggeri og derfor ikke indgår i de kommunale beregninger over tilskud til idrætten, selv om de også bruges af den frivillige idræt. Hertil kommer, at en stor del af udviklingen i den uorganiserede idræt ikke er facilitetskrævende i traditionel forstand. Jogging, motionscyklning og andre former for friluftsprægede idrætsaktiviteter stiller ikke nødvendigvis krav om særlige idrætsanlæg.

De statslige tilskud til idrætten kommer først og fremmest fra tipsloven (181 mill. kr. i 1983–84) og fra fritidsloven (ca. 85 mill. kr. i 1983). Fra tipsloven udbetales ca. 170 mill. kr. direkte til organisationerne, mens resten via kulturministeriet især anvendes til støtte for lokale foreningers investering i idrætsanlæg og klubhuse, og fra fritidsloven udbetales lokaletilskud på ca. 60 mill. kr. og tilskud til interessegrupper på ca. 20 mill. kr. Loven om V6-spil, som blev vedtaget i 1983, har ikke indfriet de forventninger, som blev stillet til den. Samtidig synes tipsomsætningen for første gang i mange år at vise en faldende tendens. Det må overvejes, hvorledes denne udvikling kan vendes.

Selve idrætsaktiviteten har som nævnt gennemløbet en særdeles tilfredsstillende udvikling de seneste år. Der blev for 10–15 år siden talt meget om foranstaltninger, som skulle sikre en væsentlig større idrætsdeltagelse i befolkningen, som kunne sikre, at midaldrende og ældre ville blive væsentlig stærkere repræsenteret i aktiviteterne, som skulle reducere frafaldet blandt de 14–18-årige, og som skulle skabe nye typer af aktivitetstilbud. Mange af de mål, der dengang blev sat for idrætten, synes til dels at være indfriet, men fortsatte overvejelser over metoder til yderligere reduktion af frafaldet må gøres.

Nye opgaver. En lang række nye opgaver har imidlertid allerede vist sig og stiller krav til en fortsat udvikling og omstilling af idrætten.

Fundamentet i det lokale idrætsliv er fortsat idrætsforeningen og bør også være det. Men idrætsforeningerne stilles på mange måder over for krav om udvikling af nye former for tilbud for at imødekomme behovene hos